

[Krag.]

som man i denne Samling har valgt, er der hos mit Parti en udtalt Forhandlingsvillie til Stede, fordi vi erkender, at Ord ikke gør det, og at Problemerne, som er oppe i Tiden, kræver Løsning og ikke lader sig henstille til et senere Tidspunkt, hvor Forhandlinger kan genoptages.

Længst muligt var jo Regeringen og Regeringspartierne blinde og døve for det oprækkende økonomiske Uvejr. I Sommeren 1930 og ud paa Efteraaret, ja, da klarede man sig med Markedsudvalgets 3 berømte Bøger og saa med Udtalelser rundt om i Landet, som var ombølget af en vis Mystik, og ikke mindst har de aarlige Købestævner i Fredericia jo af Regeringen været benyttet til adskilligt i den Retning, som har vakt Haab og Forventninger, der har vist sig at være Taagebilleder og Lygtemænd, som ingen overhovedet kunde fæste Tillid til eller kunde følge. Senest er det den højtærede Handelsminister, der paa det sidste Aars Købestævne udtalte mystiske Ord, som sikkert har klinget sødt i mange Øren og vakt Forhaabninger indenfor visse Grene af Erhvervslivet. Den højtærede Handelsminister udtalte — jeg haaber, jeg har den højtærede Formands Tilladelse til et enkelt Citat og til enkelte følgende korte Citater —:

„Det er beklageligt, at vi lever i en Tid, hvor hver enkelt Nation søger at spærre Naboen ude. Men den haarde Virkelighed tvinger os til at indrette os, saa vi som Nation ogsaa kan leve. Meget tyder paa, at vi bliver nødsaget til at foretage os Ting, som vi ellers ikke vilde tænke os Muligheden af, men Nød bryder alle Love. Hvad der skal gøres i Retning af Afvigelser fra det gamle, maa fornuftigvis gøres vel overvejet og lovfæstet.“

Og saa følger den højtærede Handelsminister som Slutningsord til:

„Og det gøres bedst af et enigt Folk.“ Men for at det skulde gøres af et enigt Folk, maa man jo vide, hvad det er, den højtærede Handelsminister vil.

Det er underligt, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, som jo for ganske faa Aar siden drog rundt med en lignende, men dog noget tydeligere Tale, ikke i Tilknytning til den højtærede Handelsministers Spaadom paa Købestævnet i Fredericia har følt rigtig Luft under Vingerne og udfoldet sig paa den af Handelsministeren anviste Linie, men tværtimod paa dette Punkt siden da har iagttaget en solid Tavshed, hvad der ellers ikke er det ærede Medlems Vane. Der er en ikke ringe Mystik i disse Ord. Nu vilde jeg gerne, om den

højtærede Handelsminister, naar han faar Ordet, hvad jeg gaar ud fra, han gør, her vilde afsløre, hvad det er, her er tænkt paa, og jeg vil gerne saa varmt og indtrængende og venskabeligt, som jeg kan det, og som jeg er vant til det, henstille til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, i hvis Øren denne Tale sikkert sødt har klinget, og som ganske sikkert har foranstaltet ikke faa Overvejelser paa det Grundlag, som her er givet, nærmere at udvikle, hvad der er tænkt paa. Det ærede Medlem ryster paa Hovedet. Det er dog besynderligt, det er ganske mærkeligt, thi da Pressen henvendte sig til den højtærede Handelsminister og sagde: Hvad er Meningen? — saa rystede den højtærede Handelsminister ogsaa paa Hovedet, ligesom det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen gør det nu; han ønskede, at Mystikken skulde forblive der, han ønskede at indhulle sig i den Taage, som fremstillede ham i manges Øjne her i Landet som Manden med de nye Ideer og med Evnen og Villien til at føre dem ud i Virkeligheden til Held og Lykke for Land og Folk. Man spurgte den højtærede Minister: Er det Beskyttelsesforanstaltninger, Ministeren har tænkt paa? Overfor hvilket Ministeren som en anden Sfinx indskrænkede sig til en Hovedrysten, ledsaget af en Gentagelse af de mystiske Ord.

Men det er maaske saa, at den højtærede Handelsminister her har talt for egen Regning. Det kan jo være, at han ikke har talt for de ærede Medlemmers Regning, som sidder paa begge Sider af Midtergangen her i denne Sal. En Gang i Forsommeren var den højtærede Justitsminister oppe i Vendsyssel til et Møde, og det var smaat med den Trøst, han kunde bringe de sørgmodige, som stod omkring Talerstolen, og som var truet paa Bedrift og Hjem af den økonomiske Situation. Det var kun ringe Trøst, Justitsministeren havde, men eet havde han dog at sige dem, og det var dette, at „det er et Lyspunkt i Tidens Vanskeligheder, at vi har en stærk Regering“. Nu er det, jeg spørger: Er Regeringen ogsaa stærk paa den Linie, som den højtærede Handelsminister ved Købestævnet i Fredericia taaget antydede, og som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen ikke har følt sig foranlediget til, i Lighed med hvad der tidligere har været Tilfældet, at trække skarpere op? Altsaa, man maa spørge ogsaa det radikale Venstre og Partiets Ministre: Hvad laa der i Handelsministerens Udtalelse? Det er dog ret utænkeligt, at den kan være fremsat for Handelsministerens egen Regning. Det er dog ret utænkeligt, at Handelsministeren skulde staa og appellere